

Nedsættelse ligger jo ikke for, men selv uden Udvalgsbehandling vil der blive Lejlighed for det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer til at gøre deres Meininger gældende.

Jørgen Jensen: Mit Partis ærede Ordfører mindede ved Indledningen til denne Sags Behandling om Partiets Program, der indeholder Krav om større Indflydelse for Folkekirkens Medlemmer paa Kirkens Styrelse og Ansættelsen af Præster, mindede om, at Menighedsraadene bør opretholdes, og om Nødvendigheden af, at Præsternes forældede Lønningsmaaade blev omordnet. Det ærede Medlem har atter i Dag gjort Bemærkninger om dette Forhold, saa jeg derom kan indskrænke mig til faa Bemærkninger. Men da jeg anser dette for det eneste reelle Grundlag, hvorved det bliver muligt at give Menighedsraadene den afgørende Indflydelse paa Valg af Præster, som jeg ønsker, de skulle have, vil jeg understrege dette Krav om Nødvendigheden af en Lønningsreform for Præsterne. Thi naar Præster efter 10—12 Aars Uddannelse maa gaa 6—8 Aar og vente paa at faa et Embede paa 14—1,600 Kr., kan man forstaa, at dette ikke er tiltalende for unge Præster. Og Forholdet er ikke bedre for de ældre, thi det maa erkendes, at Muligheden for Befordring af ældre Præster er ikke bleven større ved Menighedsraadenes Indførelse. Jeg hører ikke til dem, der vil frakende ældre Præster Fortrin i mange Henseender, men det maa kunne forstaaes, at naar en Menighed Slægtled efter Slægtled har haft en ældre Præst, kan den ønske en Vekseldrift paa dette Omraade, ønske en yngre Mand, der maa ske i højere Grad er i Stand til at tage et Arbejde op ude omkring i Menigheden, og i særlig Grad blandt Ungdommen, og en saadan Virksomhed tillægger jeg overmaade stor Betydning. Der er saa meget mere Grund til at minde om dette Forhold, som en Undersøgelse af de sagkyndige i det kirkelige Udvalg godtgør, at Præsteembedernes Indtægter ere tilstrækkelige til en tilfredsstillende Lønningsreform. Det er nemlig godtgjort, at Embederne kunne faa en Begyndelsesløn af 2,200 Kr., stigende gennem Alderstillæg til 4,700 Kr. Og der kan videre blive et Beløb tilovers, saaledes at nogle Embeder kunne blive endnu større. Naar disse Omstændigheder tages i Betragtning, forekommer det mig, at der er al Anledning til at anmode den ærede Kultusminister om at have sin Opmærksomhed

henvendt paa dette Forhold og se at fremkomme med Forslag om en Præstelønningslov, snarest ske kan.

Der blev af det ærede Medlem fra Herning (R. Nielsen) mindet om Biskoppernes og Provsternes Indflydelse ved Indstillingen til Præsteembeder, og mit Partis Ordfører gjorde ogsaa nogle Bemærkninger til det. Jeg finder det ganske naturligt, enten det er Biskoppen eller Provsten, at disse ere til Stede for at give Oplysning om Ansøgerne, men jeg finder det mindre betimeligt, hvis de i særlig Grad ville optræde vejledende overfor Menighederne i Henseende til, hvilken Præst der vilde kunne passe til det paa-gældende Sted. Naar Forholdene ere saaledes med Hensyn til Lønningsmaaden, som de ere, maa der vel indrømmes Administrationen nogen Frihed lige overfor Begrebet „kvalificerede Ansøgere“. Der maa være et vist Forhold mellem Ansøgerens Alder og Embedets Indtægter, men det forekommer mig, at man har Grund til at nære nogen Utilfredshed med, at de kirkelige Myndigheder ikke benytte de Midler, de have til Raadighed, f. Eks. ved en Beskæring af Embedernes Indtægter, at gøre det muligt for Menighederne at faa en yngre Præst. Det Forsøg er kun gjort en enkelt Gang, men jeg vilde gerne, at Autoriteterne ikke af den Storm, der blev rejst over det, skulde lade sig afholde fra at fortsætte. Men man kom jo ganske ud over dette ved en Omordning af Præstelønningerne.

Det ærede Medlem fra Otterup (Mads Larsen) nævnede, at han ikke kunde finde sig i andre Indskrænkninger i Menighedernes Ret til at vælge sine Præster end den, der blev nødvendig af Hensyn til Ansøgerens Alder og Embedernes Indtægter. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem fra Otterup i denne Betragtning, ikke saaledes at forstaa, at jeg ønsker andre Indskrænkninger, men saaledes at forstaa, at jeg heller ikke ønsker denne Indskrænkning, thi den er ikke nødvendig. Naar Præsterne faa en Grundløn med Alderstillæg efter Anciennet, er der intet i Vejen for, at Sognemenighederne kunne faa samtlige Ansøgninger til Indstilling. Jeg maa minde om, at derved gøres det endvidere muligt for en Menighed, der har en yngre Præst og er glad ved ham, at beholde ham i Fremtiden.

Jeg vil i denne Forbindelse fremhæve et Udtryk, der staar i Lovforslagets Motiver, som jeg ser paa med nogen Betænkelighed, nemlig at det antydningssvis er